

350 Okumak Yetmiyormuş

– Necmi Yaprak · 12 Kasım 2010

Aklımın erdiği günlerde Bir kitap geçti elime Okudukça okumak gelir içimden Yüreğim kıpır kıpır Sımsıkı yapıştım Sonuna kadar okuyucaktım Uyku girmez oldu gözüme Herkes mışıl mışıl uyurken Odamın gaz lambası yanardı Fitile dolanan alevi seyreder Gazın kokusu burnuma mis gibi kokardı Bir türlü yüreğim kanmazdı Yaşadığım hayata inat Durmadan okuyurdum Günler geçtikçe beynimde ki fırtınalar İpleri koparmaya başladı Ardı ardına sorular Ne hikmetse hep bana kaldı Bir okuduklarıma bakıyorum Bir de yaşadıklarıma Arasında dağlar kadar uçurum Kavgaların, gürültünün olmadığı Bir günüm geçse gam yemeyeceğim Neler oluyordu böyle Adım atsam bir yöne Suratımda beş parmağın izi Her gün böyle devam edecekti Kaskatı oldu yüreğim Ne olursa olsun Bir gün bile ağlamayacağım Öyle bir inat ettim ki Eninde sonunda yeneceğim bu cehaleti Okuyacak, adam olacaktım Kendimle birlikte Sanki dünyayı kurtaracaktım Aradan yıllar geçti Halen yerinde duruyor Gitmiyor başımdan cehalet Adam olsan da çaresi yok Okumak yetmiyormuş meğer Yetmiyormuş be dostum Ne yazık ki Dünyayı kurtaramadım. Dünya yine aynı dünya O zamandan bu yana Ne değişti ki Ama ben yine okuyacağım Ne yaparsa yapınlar Cahillerle uğraşacağım... 12.11.2010